

ΠΑΡΟΥΣΙΑΣΙΣ ΥΔΡΟΓΕΩΛΟΓΙΚΟΥ ΧΑΡΤΟΥ *

“Ο κ. Γεωργαλᾶς, πρόσεδρον μέλος τῆς Ἀκαδημίας Ἀθηνῶν, παρουσιάζων τὸν κατωτέρῳ δηλούμενον Χάρτην εἶπε τὰ ἔξῆς:

“Ἐχει τὴν τιμὴν νὰ παρουσιάσω εἰς τὴν Ἀκαδημίαν Ἀθηνῶν τὸν πρῶτον Ὅδογεωλογικὸν Χάρτην τῆς Ἑλλάδος ὑπὸ κλίμακα 1 : 1.000.000, συνταχθέντα ὑπὸ τοῦ Δρος Γεωργίου Ἀρώνη, γεωλόγου.

“Ο συντάκτης τοῦ Χάρτου, μὲ τὴν χρησιμοποίησιν τριῶν μόνον χρωμάτων, τοῦ κυανοῦ, πρασίνου καὶ καφέ, καὶ μὲ συνδυασμοὺς διαγραμμίσεων καὶ ἄλλων γραφικῶν παραστάσεων, ἀπεικόνισεν ἐπὶ τοῦ Χάρτου τὰς ποικιλίας τῶν Ὅδογεωλογικῶν σχηματισμῶν καὶ ὑδατικῶν ἐμφανίσεων τῆς Χώρας.

Τοὺς διαφόρους γεωλογικοὺς σχηματισμούς, ἔξεταζομένους ἀπὸ ὑδρογεωλογικῆς πλευρᾶς, κατατάσσει εἰς τρεῖς μεγάλας κατηγορίας.

“Η πρώτη κατηγορία περιλαμβάνει ἐκείνους τοὺς σχηματισμούς, ἐντὸς τῶν δποίων ἀναπτύσσονται ἐκτεταμένοι ὑδροφόροι δρίζοντες. Αὗτὴ δὲ κατηγορία εἰκονίζεται μὲ τὰ χρώματα κυανοῦν καὶ πράσινον. Τὸ κυανοῦν χρώμα ἀναφέρεται εἰς τὰς ἄλλουν βιακὰς ἀποθέσεις, τουτέστιν εἰς τοὺς χαλαροὺς προσχωματικοὺς σχηματισμούς, ἐντὸς τῶν δποίων ἀπαντοῦν ὑπόγεια ὕδατα ὑπὸ ποικίλας συνθήκας καὶ ἀναλόγως τοῦ τυχὸν ὑφισταμένου ὑδρολογικοῦ συνδέσμου μετὰ τῶν πέριξ σχηματισμῶν. Ἐν προκειμένῳ δὲ ἐιδικῶν διαγραμμίσεων καὶ γραφικῶν παραστάσεων εἰκονίζονται: α) αἱ ἄλλουν βιακαὶ ἀποθέσεις πεδιάδων καὶ κοιλάδων διαρρεομένων ὑπὸ ποταμῶν καὶ χειμάρρων, ἐντὸς τῶν δποίων ἀναπτύσσεται φρεάτιος ὑδροφόρος δρίζων. β) Ἀρτεσιανοὶ ὑδροφόροι δρίζοντες ἀνευ ὑπεροχειμένου φρεατίου δρίζοντος. γ) Ἀρτεσιανοὶ ὑδροφόροι δρίζοντες ἀνευ ὑπεροχειμένου φρεατίου δρίζοντος. δ) Φρεάτιος δρίζων τροφοδοτούμενος διὰ τῆς ὑπογείου μεταγγίσεως τοῦ ὕδατος ἐκ παρακειμένου ὑδροφόρου σχηματισμοῦ, ὡς π. χ. ἐξ ἀσβεστολίθων, μαρμάρων κ. ἢ. καὶ ε) Παράκτιοι ὑδροφόροι δρίζοντες θινῶν.

Τὸ πράσινον χρώμα εἰκονίζει εἰδικήν, μεγάλην κατηγορίαν δρεινῶν δγκωδῶν γεωλογικῶν σχηματισμῶν, δπως εἶναι οἱ ἀσβεστόλιθοι, οἱ δολομῖται, τὰ μάρμαρα, οἱ δποῖοι χαρακτηρίζονται ἀπὸ ἴδιομορφον κυκλοφορίαν τῶν ὑπογείων ὕδα-

* Συνεδρία τῆς 28ης Μαρτίου 1968.

των, λόγῳ εὐδικῆς μηχανικῆς καὶ χημικῆς ἐπεξεργασίας τῶν διακένων τοῦ πετρώματος κατὰ τὴν διάρκειαν τῆς γεωλογικῆς του ἰστορίας. Διὰ τὸν λόγον αὐτὸν οἱ σχηματισμοὶ αὐτοὶ εἶναι γνωστοὶ ὑπὸ τὸν διεθνῶς καθιερωθέντα ὅρον ὡς **καρστικοὶ** καὶ τὸ ἐντὸς αὐτῶν κυκλοφοροῦν ὕδωρ ὀνομάζεται **καρστικὸν ὕδωρ**. Ἡ ὑδρολογικὴ σημασία τῶν καρστικῶν σχηματισμῶν εἶναι μεγάλη διὰ τὴν χώραν μας καὶ διὰ τοῦτο αἱ σχετικαὶ ἔρευναι τοῦ κ. Ἀρώνη ἀποτελοῦν ἴκανοποιητικὴν συμβολὴν εἰς τὴν γνῶσιν τῶν βασικῶν κανόνων τῆς ἴδιοιμόρφου κυκλοφορίας τῶν ὑπογείων ὑδάτων ἐντὸς τῶν καρστικῶν σχηματισμῶν τῆς χώρας μας, μὲ ἀποτέλεσμα νὰ εἶναι δυνατὴ ἡ ἐκ τῆς ἐπιφανείας ἐπισήμανσις τῶν θέσεων πρὸς ἀνεύρεσιν ὑπογείων καρστικῶν ὑδάτων, διὰ τὴν ἴκανοποίησιν τῶν ἀναγκῶν ἐκείνων τῶν περιοχῶν, αἱ δοποῖαι ἐπιστεύοντο ὡς ἄνυδροι. Τὸ πρᾶγμα ἔχει ἴδιαιτέραν ἀξίαν, δοθέντος ὅτι οἱ καρστικοὶ σχηματισμοὶ καλύπτουν περίπου τὰ 35 % τῆς Ἑλλάδος καὶ ἐπὶ τῆς ἐκτάσεως αὐτῆς διαβιοῖ μέγα ποσοστὸν τοῦ δρεινοῦ πληθυσμοῦ τῆς χώρας. Ἡ ἀρχὴ διὰ τὴν ἐπισήμανσιν καὶ ἐκμετάλλευσιν τῶν καρστικῶν ὑδάτων ἔγινεν ἥδη μὲ μεγάλην ἐπιτυχίαν καὶ δίδει τὸ δικαίωμα νὰ πιστεύωμεν ὅτι οἱ βραχώδεις καρστικοὶ σχηματισμοὶ τῆς χώρας μας θὰ ἴκανοποιήσουν μέγα μέρος τῶν εἰς ὕδωρ ζωτικῶν ἀναγκῶν μας. Τῶν καρστικῶν ὑδάτων δὲν ἐγένετο μέχρι τῶν τελευταίων ἐτῶν ἐκμετάλλευσις, παρὰ μόνον ὅταν αὐτὰ φυσικῶς ἐπανεμφανίζονται εἰς τὴν ἐπιφάνειαν ὑπὸ μορφὴν πηγῶν (Κεφαλάρια).

Ἐν προκειμένῳ ἐπὶ τοῦ Χάρτου οἱ ὑδροφόροι καρστικοὶ σχηματισμοὶ τῆς χώρας διακρίνονται εἰς ἑπτὰ περιπτώσεις ὑδροφορίας ἀναλόγως τῶν γεωλογικῶν συνθηκῶν, αἱ δοποῖαι διέπουν τὴν ἐντὸς αὐτῶν κυκλοφορίαν καὶ ἐνίστε ἐπανεμφάνισιν, ὑπὸ μορφὴν πηγῶν, τῶν ὑπογείων ὑδάτων. Λι² ἐκάστην περίπτωσιν χρησιμοποιεῖται ἴδιαιτέρα γραφικὴ ἀπεικόνισις πάντοτε μὲ γρῦμα πράσινον. Ἐπειδὴ ἡ ἀνάλυσις ἐκάστης περιπτώσεως ἀπαιτεῖ γρῦνον, διὰ τοῦτο περιορίζομαι εἰς τὰ συνοπτικῶς ἐκτεθέντα καὶ ἀφήνω τὸ ἔργον τοῦτο εἰς ὅσους θὰ συμβουλευθοῦν τὸν παρόντα Χάρτην.

Ἡ δευτέρη κατηγορία περιλαμβάνει τοὺς σχηματισμοὺς ἐκείνους, ἐντὸς τῶν δοποίων ἀπαντοῦν τοπικῆς σημασίας ὑδροφόροι δοίζοντες, τροφοδοτοῦντες ἐνίστε πηγὰς μικρὰς παροχῆς. Διὰ τὴν κατηγορίαν αὐτὴν χρησιμοποιεῖται τὸ καφὲ γρῦμα. Εἰς αὐτὴν διακρίνονται τέσσαρες περιπτώσεις ἀναλόγως τῶν γεωλογικῶν συνθηκῶν καὶ τῆς λιθολογικῆς συστάσεως τοῦ ὑδροφόρου σχηματισμοῦ, ὡς ἐκ τῶν δοποίων ἀναπτύσσεται φρεάτιος ἢ ὑπὸ πίεσιν ὑδροφόρος δοίζων, τοπικῆς πάντοτε σημασίας. Εἰς δλας τὰς περιπτώσεις οἱ ὑδροφόροι πετρολογικοὶ σχηματισμοὶ εἶναι κλαστικοὶ μὲ μικρὰν ἥ μεγάλην διαγένεσιν.

Ἡ τρίτη κατηγορία περιλαμβάνει τοὺς στερούμενους ὕδατος γεω-

λογικούς σχηματισμούς και ἐκείνους, οἱ δποῖοι παρέχουν δὲ λόγον ὑδωρ λόγῳ πορώδους και ἐπιπολαίας ἀποσαμράσεως. Οἱ σχηματισμοὶ αὐτοὶ ἀνήκουν και εἰς τὰς τρεῖς κατηγορίας πετρωμάτων, τὰ ἵζηματογενῆ, τὰ κρυσταλλοσχιστώδη και τὰ μαγματογενῆ πλουτώνια ἢ ἡφαίστεια πετρώματα. Εἰκονίζονται και πάλιν μὲ χρῶμα καφέ, ἀλλὰ μὲ ἴδιαιτέραν γραφικὴν παράστασιν δι' ἐκάστην ἐκ τῶν τεσσάρων περιπτώσεων, εἰς τὰς δύοις ὑδρογεωλογικᾶς διαστέλλει τοὺς ἐν λόγῳ σχηματισμούς.

Ἡ θέσις εἰς ἥντα ἀπαντᾷ και ἡ ἔκτασις τὴν δποίαν καλύπτει ἔκαστος σχηματισμὸς τῶν ἀρωτέρων τριῶν βασικῶν κατηγοριῶν σημειοῦται ἐπὶ τοῦ Χάρτου μὲ τὸ κατάλληλον χρῶμα και τὸν γραφικὸν συμβολισμόν, τοῦ δποίου τὸ περιεχόμενον δίδει ἡ συνημμένη ἐπεξήγησις εἰς τὸ κάτω μέρος τοῦ Χάρτου.

Πέραν τῆς ἀπεικονίσεως τῶν διαφόρων ὑδρολογικῶν σχηματισμῶν σημειοῦνται διὰ συμβόλων ἐπὶ τοῦ Χάρτου αἱ θέσεις τῶν γνωστῶν θερμοπηγῶν, φαδιενεργῶν και μή, τῶν πηγῶν μεταλλικῶν ὑδάτων, πολυαριθμιῶν πηγῶν κοινοῦ ὑδατος μὲ εἰδικὸν σύμβολον ἀναλόγως τῆς παροχῆς των, καταβοθρῶν, ὑποθαλασσίων ἀναβλύσεων, μεγάλων φραγμάτων, ὑπεδαφικῶν φραγμάτων κλπ.

Ο πρῶτος αὐτὸς Ὅδοιογεωλογικὸς Χάρτης τῆς Ἑλλάδος συμβάλλει σημαντικώτατα εἰς τὴν πλήρωσιν τοῦ ὑπάρχοντος σχετικοῦ κενοῦ και ἀποτελεῖ πολύτιμον ἀπόκτημα τῆς θεωρητικῆς και ἐφημοσμένης γεωλογίας.

Λίγα λόγια διὰ τὸν συντάκτην τοῦ Χάρτου :

Ο κ. Γεώργιος Ἀρώνης εἶναι γνωστὸς μεταξὺ τῶν ἔλληνικῶν και διεθνῶν ἐπιστημονικῶν κύκλων διὰ τὴν μέχρι τοῦδε συμβολήν του εἰς τὴν γεωλογικὴν ἔρευναν.

Μαθητὴς τοῦ ἀειμνήστου Κτενᾶ, ὑπηρέτησεν ὑπὸ αὐτὸν και κατόπιν ὑπὸ ἐμὲ ἐν τῷ Ὅργαστηρίῳ τῆς Ὀρυκτολογίας και Πετρολογίας τοῦ Πανεπιστημίου Ἀθηνῶν, ἀναγορευθεὶς Διδάκτωρ. Ὕπηρέτησε κατόπιν ὡς γεωλόγος εἰς τὴν Γεωλογικὴν Ὅπηρεσίαν τῆς Ἑλλάδος και μετὰ ταῦτα ὡς Διευθυντὴς τῆς Ὅδοιογεωλογικῆς Διευθύνσεως τοῦ Ι.Γ.Ε.Υ.

Τὸ πρῶτον βάπτισμα εἰς τὴν ὑδρογεωλογίαν ἔλαβεν ὅταν ὑπὸ τὰς ὁδηγίας μου και τὴν παρακολούθησίν μου ἐμελέτησε τὰς ὑδρογεωλογικὰς συνθήκας τῆς περιοχῆς τοῦ μὴ ἀνεγερθέντος φράγματος τῆς Μεταμορφώσεως (Κουκουβάσουνες).

Συνώδευσε κατόπιν δαπάναις τοῦ ὑδρύματος Ροκφέλλερ τὸν μετακληθέντα τότε διαπορεπῆ Ἀμερικανὸν γεωλόγον Irving Crosby κατὰ τὴν πρωτοβουλίᾳ τοῦ ὑδρύματος Ροκφέλλερ γενομένην ὑδρολογικὴν προμελέτην τῆς Κρήτης και προέβη εἰς τὴν ἔρευναν τῶν ὑδρολογικῶν προβλημάτων τῆς νήσου, συντάξας σχετικὴν μελέτην.

Ἐμελέτησε τὰς ὑδρογεωλογικὰς συνθήκας τῆς κοιλάδος τοῦ Ἰππείου, τοῦ ποταμοῦ Στρυμόνος, τῆς νήσου Πάρου, τῆς περιοχῆς τοῦ Ἐργοστασίου Ἀλοννανίου εἰς Ἀσπρα Σπίτια, τοῦ μεγάλου φράγματος τοῦ ποταμοῦ Ηγειοῦ Ἡλείας, τοῦ ποταμοῦ Ἀναποδιάρη πλ. Ἰδιαιτέραν σημασίαν ἔχουν αἱ μελέται του ἐπὶ τῆς καρστικῆς ὑδρολογίας διαφόρων περιοχῶν τῆς χώρας μας.

Ἡ πολυετής ἔρευνα καὶ ἡ γνῶσις τῶν ὑδρογεωλογικῶν συνθηκῶν τῆς Ἑλλάδος συνοπτικῶς εἰκονίζονται εἰς τὸν Χάρτην, τὸν δποῖον παρουσιάζω ἐνώπιον Ὅμιν.

ΕΚΘΕΣΙΣ

ΤΟΥ ΓΕΝΙΚΟΥ ΓΡΑΜΜΑΤΕΩΣ ΤΗΣ ΑΚΑΔΗΜΙΑΣ ΑΘΗΝΩΝ

κ. ΙΩΑΝΝΟΥ ΘΕΟΔΩΡΑΚΟΠΟΥΛΟΥ

ΑΝΑΓΝΩΣΘΕΙΣΑ ΥΠ' ΑΥΤΟΥ

ΚΑΤΑ ΤΗΝ ΠΑΝΗΓΥΡΙΚΗΝ ΣΥΝΕΔΡΙΑΝ ΤΗΣ 23ΗΣ ΜΑΡΤΙΟΥ 1968

Μετὰ γνώμην τῆς *Tάξεως τῶν Γραμμάτων καὶ τῶν Καλῶν Τεχνῶν* καὶ ἀπόφασιν τῆς Ὁλομελείας, τὸ ἀθλοθετηθὲν ὑπὸ τῆς Κεντρικῆς Ἐπιτροπῆς τῆς Ἐκανονταετηρίδος τῆς Ἐνώσεως τῆς Ἐπτανήσου βραβεῖον ἐκ δραχμῶν 25.000 διὰ τὴν ἔκδοσιν κειμένων ἐπτανησίων ποιητῶν καὶ πεζογράφων τῆς πρὸ τοῦ Σολωμοῦ περιόδου ἀπονέμεται εἰς τὸν κ. **Φαίδωνα Μπουμπουλίδην** διὰ τὴν ὑπὸ αὐτοῦ κριτικὴν ἔκδοσιν τῶν σφραγένων κειμένων τοῦ Στ. Ξανθοπούλου, τοῦ Α. Σιγούρου καὶ τοῦ Νικ. Κουτούζη ὑπὸ τὸν τίτλον «Προσολομικοί».

Ο κ. Μπουμπουλίδης συνέλεξεν ἀξιόλογον ὄλικὸν εἰς κείμενα καὶ πληροφοριακὰ στοιχεῖα, τὸ δποῖον συστηματικῶς ἐπεξειργάσθη καὶ μεθοδικῶς μᾶς προσφέρει. Διὰ τῆς μελέτης τοῦ ἔργου τῶν ἀνωτέρω ποιητῶν διαφωτίζει τὴν προσολομικὴν περίοδον τῆς ἐπτανησιακῆς λογοτεχνίας καὶ ἐξηγεῖ τὴν ἐπακολουθήσασαν ὁραίαν ἀνθησιν.

Μετὰ γνώμην τῆς *Tάξεως τῶν Ηθικῶν καὶ Πολιτικῶν Επιστημῶν* καὶ ἀπόφασιν τῆς Ὁλομελείας Ἀκαδημίας Ἀθηνῶν εἰς τὴν ἐν Θεσσαλονίκῃ **Μακεδονικὴν Εκπαιδευτικὴν Εταιρείαν** δι' ὅσα αὕτη ἐπὶ σειρὰν ἐτῶν ἔπραξε διὰ τὴν ἀνύψωσιν τοῦ πνευματικοῦ ἐπιπέδου τῶν πλημυρισμῶν τῆς Μακεδονίας, τὴν καταπολέμησιν τοῦ ἀναλφαβητισμοῦ καὶ τὴν οἰκονομικὴν πρόοδον τῶν κατοίκων τῆς Μακεδονικῆς ὑπαίθρου.